

Ved Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgtreds (H. Madsen) er modtaget en af 215 Jiffere fra Frederikshavn og Omegn understreven Adresse, hvori udtales Nusket om, at det forelagte Lovforslag om Frednings- og Ordensbestemmelser for Jiffieriet i de til Danmark og Sverige grænsende Farvande snarest muligt maa blive fremmet i den forelagte Form. — Andragendet vil blive tilstillet det Udvalg, der behandler det nævnte Lovforslag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om de Regler, som skulle lægges til Grund for Fastsættelsen af Takster og Befordringsbestemmelser for Benyttelsen af Statsbanerne med tilhørende Sørouter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2365 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

**Meergaard:** Det foreliggende Lovforslag fremtræder jo som en Udførelse fra Regeringens Side af den Bestemmelse i Loven om Statsbanedriftens Ordning, at der i indværende Samling skal forelægges Forslag til Lov om de Regler, der skulle lægges til Grund for Fastsættelsen af Takster og Befordringsbestemmelser for Benyttelsen af Statsbanerne med tilhørende Sørouter. Den Maade, hvorpaa den paagældende Bestemmelse i Statsbanedriftsloven er indført, har jeg for mit Bedkommende i det hele og store ingen Indvending imod. Der rejser sig her det principielle Spørgsmaal, hvorvidt man i saadanne Lovforslag skal strække sig med Hensyn til Detaillerne, navnlig i Taksterens Fastsættelse. Lovforslaget falder jo i to naturlige Hoveddele, hvoraf første Del omhandler de mere almindelige Bestemmelser med Hensyn til Befordringen af Personer og Gods, saaledes som det udvikes i Anmærkningerne til Lovforslaget. Man har tidligere savnet Lovregler om de højt mangeartede Forhold, som indtræde mellem Statsbanerne og det trafikerende Publikum, der benytter Banerne. Man er gaaet ud fra, at saa snart de paagældende rejsende eller Afsendere løse Billetten eller underskrive Fragtbrevet, have de derved underkastet sig Statsbanernes reglementariske Bestemmelser, idet man er gaaet ud fra, at der da

ikke behøvedes nogen særlig Lovbestemmelse derom. Smidlertid er det aabenbart Forhold, der gribe saa dybt ind i mangehaandede vigtige Retsforhold og økonomiske Forhold, at det absolut maa være rigtigt, at Grundprincipperne slaas fast her ved Lov. Jeg anser det ogsaa for rigtigt, som det er udviklet i Anmærkningerne, at man paa dette Omraade har gjort saa mange Erfaringer, at det kan siges, at der har udvillet sig ikke alene her i Landet, men endog rent internationalt set, en saa fast Praksis paa disse Omraader, at Hovedresultaterne ville egne sig til at slaas fast ved denne Lov. Dette viser sig ogsaa derved, at man har kunnet indgaa internationale Overenskomster, som stete ved den internationale Overenskomst om Godsbefordring paa Jærnbannerne, der sluttedes i Bern den 14de Oktober 1890, til hvilken Overenskomst ogsaa Danmark har sluttet sig. For øvrigt ere de Grundregler, der fastslaas i nærværende Lovforslag, for en meget væsentlig Del overførte fra de internationalt vedtagne Regler paa den indre danske Trafik. I det hele og store maa det siges, at de her optagne Bestemmelser betegne et Fremskridt allerede derved, at man nu har et fast lovbestemt Grundlag at bygge paa, medens man tidligere var stillet saaledes, at Statsbanerne naar som helst kunde forandre deres reglementariske Bestemmelser, saaledes at Publikum, om end disse Bestemmelser naturligvis altid ere blevne offentliggjorte paa en saadan Maade, at det har kunnet skaffe sig Kundskab derom, dog faktisk ofte har været uvidende om, naar en saadan Forandring er indtraadt, og ved at træde i Forhold til Jærnbannerne har bundet sig til Bestemmelser, om hvilke man først bagefter har faaet Kundskab, og hvoraf mange kunne have grebet højt uheldigt ind i Publikums Dispositioner. Det er altsaa utvivlsomt, at naar der som her foreligger et lovmæssigt Grundlag for alle disse Forhold, ligger der deri et stort Fremskridt. Men der er ogsaa et Fremskridt i Bestemmelserne selv; det er i Virkeligheden gennemgaaende liberalt affattede Bestemmelser. En Institution som Statsbanerne er her til Lands saa godt som eneraadende. Hvor Dampskibsart og Søforbindelser kunne anvendes, er der naturligvis en nærliggende Konkurrence, men naar det gælder indre Router, ere vore Statsbaner jo uden nævneværdig Konkurrence. Derfor ligger den Fristelse nær for Statsbanerne at misbruge dette Forhold. En saadan Tendens spores dog efter min Mening aldeles ikke, i alt Fald ikke i nogen nævneværdig Grad, i de her foreslaede Bestemmelser, som ere affattede særlig liberalt